

ΕΤΟΣ 68ον

14 'Ιουνίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 24 (3498)

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Ὁ Χριστός ζητᾶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους νὰ τὸν ἀκολουθήσουν (Ματθ. 10,32-39 καὶ 19, 27-30). Αὐτὴ ἡ συμπόρευση μαζί του προϋποθέτει ἓνα ΟΧΙ καὶ δύο ΝΑΙ. Τὸ ΟΧΙ εἶναι ἡ ἀποταγή, ἡ ἄρνηση τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀκολουθήσει ἄλλες ἀγάπες, νὰ τίς βάλει πῶ πάνω ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Καλεῖται ὁ ἄνθρωπος νὰ ξεπεράσει τὴ συγγένεια, τὰ ἀγαθὰ, τὰ προσωπικά χαρίσματα, ἀκόμη καὶ τὸν ἴδιο του τὸν ἑαυτό καὶ νὰ ἀκολουθήσει τὸν δρόμο τοῦ ΝΑΙ στὸν Χριστό. Τὸ ΝΑΙ στὸν Χριστό συνοδεύεται ἀπὸ τὸ ΝΑΙ στὴν ἀγάπη, στὸν συνάνθρωπο, στὴν Ἐκκλησία. Καὶ ὁ τρόπος περνᾶ ἀπὸ τὴν πίστη.

Ποιά ἀξία ἔχει αὐτὴ ἡ πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἀποτυπώνεται στοὺς αἰῶνες μέσα ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅπως βιώνεται στὰ πρόσωπα τῶν Ἁγίων τῆς πίστεως μας; Ποιά ἀξία ἔχει, ἄραγε, αὐτὴ ἡ πρόσκληση στὴν ἐποχὴ τοῦ Μηδενισμοῦ, τῆς ἄρνησης τῶν πάντων;

Δέν μᾶς συνοδεύουν τὰ ἀγαθὰ

Ἡ ἀπάντηση ξεκινᾶ ἀπὸ τὴ διαπίστωση πού κάνει ἡ πίστη μας ὅτι, ἐάν δέν χάσουμε μέ τὴ θέλησή μας ὅλα ὅσα πιστέψαμε ὅτι εἶναι δικά μας ἢ ὄνειρευόμαστε νὰ τὰ ἀποκτήσουμε, τότε εἶναι πολὺ δύσκολο ἕως ἀδύνατον ἡ ζωὴ μας νὰ ἔχει νόημα. Κανένα ἀγαθὸ δέν μπορεῖ νὰ συνοδεύσει τὸν ἄνθρωπο σὸ ἐπέκεινα, στὴν αἰωνιότητα. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἄνθρωπος προτιμᾶ νὰ διαγράψει τὴν αἰωνιότητα γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ χαρεῖ τὰ ἀγαθὰ τοῦ παρόντος κόσμου, μέ τὴν ἰδέα ὅτι ἡ ζωὴ τελειώνει στὸν τάφο. Καὶ ἀνακατεῖ ἐναντίον ἐκείνων πού ἔχουν περισσότερα ἢ πού τοῦ στεροῦν αὐτὰ πού θεωρεῖ ὅτι δικαιούται, δηλαδὴ τὴν ἄνεση τῆς κατανάλωσης, τῆς μετοχῆς σὲ ἓναν πολιτισμὸ πού μᾶς ξεγελᾶ μέ τὴν ἰδέα ὅτι μποροῦμε νὰ ζήσουμε ὅλοι τὸ ἴδιο.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30)

Οἱ Ἅγιοι Πάντες ὡς δεῖκτες πορείας

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἴδού ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ πᾶς ὃς ἀφήκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρούς, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήσεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

ἽΟ «ἀκίνδυνος» καὶ ὁ «ἐπικίνδυνος» Χριστός

Ποιός ἀπὸ ἐμᾶς ὅμως εἶναι ἔτοιμος νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ ὅσα ἔχει ἢ ἀπὸ ὅσα θὰ ἠθέλε νὰ ἔχει; Ἐδῶ ὁ δρόμος καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀγιότητος εἶναι ἡ ἀπάντησις. Καὶ ἅγιος γίνεται αὐτός πού διαλέγει τὸν Χριστό ὡς τὸ μέγιστο ἀγαθόν. Ὅχι τὸν «ἀκίνδυνο» Χριστό τοῦ συμφέροντος, τῆς συνήθειας, τῆς ἐπανάπαυσης πῶς μᾶς συγχωρεῖ ὅ,τι κι ἂν κάνουμε καὶ δέν χρειάζεται νὰ προσπαθῆσουμε νὰ ζήσουμε κατὰ τὸ θέλημά του. Τὸν «ἀκίνδυνο» Χριστό τῶν εὐκολῶν λόγων καὶ τῆς μετάρθεσης τῶν πράξεων στό μέλλον. Ἅγιος γίνεται αὐτός πού διαλέγει τὸν «ἐπικίνδυνο» Χριστό τῆς ἀγάπης γιά ὅλους, ἀκόμη καὶ γιά τοὺς ἐχθρούς, τὸν Χριστό τῆς συγχώρεσης, τῆς ἀλλαγῆς, τῆς ἐλπίδας, τῆς ὑπομονῆς, τῆς ἀλήθειας. Τὸν Χριστό τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ οὐρανοῦ, τῆς μόνιμης καὶ ἀληθινῆς πατρίδας μας.

ἽΗ ὁμολογία

Ὁμολογία ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ζητᾷ ὁ Χριστός. Καὶ ὑπόσχεται παλιγγενεσία, ἀναγέννησις. Ὁμολογία ὅτι ἡ σχέση μαζί του ἀποτελεῖ τὴν προτεραιότητα τῆς ζωῆς. Ἡ σχέση μαζί του γίνεται εὐαισθησία ἀπέναντι στόν ἄλλο πού πεινᾷ ὄχι μόνο γιά ὑλικά ἀγαθὰ ἢ γιά ἐπιβίωσις, ἀλλὰ καὶ γιά ζωὴ, γιά ἀγάπη, γιά μοίρασμα, γιά σεβασμό, γιά ἀξιοπρέπεια. Πεινᾷ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος στους μαθητές του· «Καθέναν πού θά μέ ὁμολογήσῃ ἐμπρός στους ἀνθρώπους, θά τόν ὁμολογήσω καί ἐγώ ἐμπρός στόν Πατέρα μου τόν οὐράνιον. Ἐκεῖνος ὅμως πού θά μέ ἀρνηθῇ ἐμπρός στους ἀνθρώπους, θά τόν ἀρνηθῶ καί ἐγώ ἐμπρός στόν Πατέρα μου τόν οὐράνιον. Ἐκεῖνος, πού ἀγαπᾷ πατέρα ἢ μητέρα περισσότερο ἀπό ἐμέ, δέν μοῦ εἶναι ἄξιος. Καί ἐκεῖνος, πού ἀγαπᾷ υἱόν ἢ θυγατέρα περισσότερο ἀπό ἐμέ, δέν μοῦ εἶναι ἄξιος. Καί ἐκεῖνος, πού δέν παίρνει τόν σταυρόν του καί δέν μέ ἀκολουθεῖ δέν μοῦ εἶναι ἄξιος». Τότε ἔλαβε τόν λόγον ὁ Πέτρος καί τοῦ εἶπε, «Νά ἐμεῖς πού ἀφήκαμε ὅλα καί σέ ἀκολουθήσαμε· τί λοιπόν θά ἀπολαύσωμεν;». Ὁ δέ Ἰησοῦς τούς εἶπε, «Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι σεῖς, οἱ ὅποιοι μέ ἀκολουθήσατε, ὅταν ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου θά καθῆσῃ εἰς τόν θρόνον τῆς δόξης του εἰς τήν Νέαν Δημιουργίαν, θά καθῆσετε καί σεῖς σέ δώδεκα θρόνους, διά νά κρίνετε τάς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραήλ. Καί καθένας πού ἀφήκε σπίτια ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφές ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ παιδιά ἢ χωράφια διά τό ὄνομά μου, θά πάρῃ ἑκατό φορές περισσότερα καί θά κληρονομήσῃ ζωὴν αἰώνιον. Πολλοί δέ, οἱ ὅποιοι εἶναι πρῶτοι, θά γίνουν τελευταῖοι, καί ἐκεῖνοι πού εἶναι τελευταῖοι, θά γίνουν πρῶτοι».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κοινδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

νά δεῖ ἀνθρώπους πού δέν τόν προσπερνοῦν ἀδιάφοροι ἢ ἰδιοτελεῖς, ἀλλά νιώθουν ὅτι δέν μποροῦν χωρίς ἐκεῖνον. Ὁμολογία ὅτι ἡ σχέση μέ τόν Χριστό γίνεται δημιουργία, προσευχή, τέχνη, ἐλπίδα, χαρά καί λύπη μαζί μέ τόν ἄλλο καί γιά τόν ἄλλο. "Ὅχι στά ἄδεια χέρια, ὄχι στίς ἄδειες καρδιές.

Μία Κυριακή μετά τήν ἑορτή τῆς Πεντηκοστῆς ἡ Ἐκκλησία μᾶς ὑπενθυμίζει αὐτόν τόν δρόμο τῶν Ἁγίων. "Ὅσων ἄφησαν κατά μέρος κάθε ἄλλη ἀγάπη καί διάλεξαν τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Καί κέρδισαν καί τόν παρόντα χρόνο, ἀλλά καί τήν αἰωνιότητα. Ἀκόμη κι ἂν ἔφυγαν ἀπό αὐτή τή ζωὴ μέσα ἀπό τόν πόνο τοῦ μαρτυρίου ἢ ἀπό τή στέρση τῶν ἀγαθῶν ἢ ἀπό τόν περιορισμό τῶν ἐπιθυμιῶν, κέρδισαν καί τόν Θεό καί τήν αἰωνιότητα, ἀλλά καί ἔμειναν ζωντανοί στήν ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων. Εἶπαν τό μεγάλο ΟΧΙ καί ἔλαβαν τό ΝΑΙ τοῦ Θεοῦ.

Οἱ Ἅγιοι κι ἐμεῖς

"Ἴσως ἐδῶ βρίσκεται ἡ μακροπρόθεσμη λύση γιά τήν πορεία τῆς κοινωνίας μας. Στήν ἀπόφαση νά ποῦμε ΟΧΙ πλέον στό ψέμα τῆς νοοτροπίας πού μᾶς ἔκανε νά πουλήσουμε τίς ψυχές μας καί ΝΑΙ στήν ἀγάπη, στό μοίρασμα τῶν χαρισμάτων μας, στήν ἐργασία γιά νά ἀλλάξουμε

14 Ἰουνίου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ (Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ).
Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου (900 π.Χ.), Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως
τοῦ ὁμολογητοῦ († 847).

Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. ι΄ 32-33,
37-38, ιθ΄ 27-30.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 21 Ἰουνίου, Β΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Ρωμ. β΄ 10-16 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. δ΄ 18-23.

τούς ἑαυτοὺς μας ἐντὸς μας καί στήν ἀναδιοργάνωση τῆς κοινωνίας μας. Νά μήν παραμείνουμε δίπλα στους χοίρους, ἀλλά, ὅπως ὁ ἄσπτος υἱός, νά ἐπιστρέψουμε στό σπίτι τοῦ Πατέρα μας, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία.

Ὁ «ἐπικίνδυνος» Χριστός τῶν Ἀποστόλων καί τῶν Ἁγίων τούς κάλεσε νά ἀφήσουν τά πάντα καί αὐτοί τόν ἀκολούθησαν. Αὐτόν τόν Χριστό χρειάζεται νά πάψουμε νά τόν κρύβουμε ἀπό τήν καρδιά καί τή σκέψη μας. Δέν εἶναι ἐπανάπαυση ἢ παρουσία του στή ζωή μας, ἀλλά ἀφύπνιση. Ξεκίνημα προσευχῆς, συμφιλίωση μέ τήν ἰδέα ὅτι τίποτα δέν μᾶς ἀνήκει καί ἐτοιμότητα νά βγοῦμε ἀπό τήν ὁδὸ τοῦ ἐφησυχασμοῦ. Ἄς κάνουμε λοιπόν ὁ καθένας τό μεγάλο βῆμα, ξεκινώντας σήμερα, στήν καθημερινότητά μας, ὅπου ταχθήκαμε καί κληθήκαμε νά εἴμαστε καί νά ὑπηρετοῦμε. Καί ὁ Χριστός δέν θά μᾶς ἀφήσει.

π. Θ.Μ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Ἀρχιμανδρίτου Εὐσεβίου Βίττη

ΑΝΑΒΑΣΕΙΣ

Ὁ θεοβάδιστος δρόμος τῆς προσευχῆς

(Α΄ ἔκδοση, διαστάσεις 11x20 ἐκ., σελ. 208)

Στους ψυχοφελῆς ποιμαντικούς λόγους «Ἀναβάσεις» ὑπενθυμίζεται τό ἱερό καθῆκον μας γιά τήν προσευχή, προκειμένου νά ἀγωνιζόμαστε πνευματικά, στοχεύοντας στή θέωση, πραγματώνοντας ἔτσι τήν παραίνεση τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου «οὐκ ἰστάμεθα, πορευόμεθα γάρ».

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
